

اخبار و گزارش های کارگری 12 تیرماه 1405

- یکی از کارگران پتروشیمی غدیرهم مورد فحاشی ، اهانت های تند و ضرب و شتم مدیرعامل شرکت قرار گرفت
- بیانیه کانون صنفی معلمان اسلامشهر در محکومیت انتقال مسعود فرهیخته به سلول انفرادی و قطع تماس و محرومیت از ملاقات
- ارغوان فلاحی، زندانی سیاسی ۲۵ ساله، از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی به اعدام محکوم شد.
- راحله معینی به دو سال و شش ماه حبس تعزیری محکوم شد
- ادامه اعتراض به اشغال و شهرک سازی در کرانه باختری
- فلسطینیان بار دیگر علیه مصادره زمین ها و گسترش شهرک های اسرائیلی به خیابان آمدند
- اعتراض سراسری کارگران مرسدس بنز آلمان علیه سیاست های ریاضتی شرکت
- سندیکای CGT فرانسه خواستار حفاظت فوری از جان کارگران در برابر موج گرما شد
- کار کردن در دمای 40 درجه نباید به یک وضعیت عادی تبدیل شود

*یکی از کارگران پتروشیمی غدیرهم مورد فحاشی ، اهانت های تند و ضرب و شتم مدیرعامل شرکت قرار گرفت

یکی از کارگران پتروشیمی غدیرواقع در سایت 3 منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر بنام مهدی صفری بدلیل اختلاف بر سر یک پرونده کاری مورد فحاشی ، اهانت های تند و ضرب و شتم مدیرعامل شرکت قرار گرفت و در بخش ICU بیمارستان بستری شد.

روزجمعه 12 تیر، مهدی صفری، مسئول حمل و نقل پتروشیمی غدیر که در بخش ICU بیمارستان حاجیه نرگس معرفی ماهشهر تحت مراقبت های ویژه پزشکی قرار دارد به خبرنگار رسانه ای گفت: در یک نشست کاری پس از فحاشی و اهانت های تند کامران گنجی مدیرعامل شرکت، از سوی وی مورد حمله قرار گرفتم و پس از پرت شدن روی صندلی های میز کنفرانس، با رسیدن و دخالت همکاران و یک تهدید کوچک، قائله پایان پیدا کرد و با توجه به بیماری قلبی که داشتم و حمله عصبی که به من دست داد، توسط اورژانس راهی بیمارستان و بخش ICU شدم.

طبق گفتهی وی، علت این درگیری بر سر یک موضوع و پرونده مربوط به 2 سال قبل بوده است.

خاطر نشان می شود که شرکت پتروشیمی غدیر تحت مالکیت شرکت سرمایه گذاری نفت و گاز پتروشیمی تامین (تاپیکو) 67/6 درصد، شرکت سرمایه گذاری بندرامام 7/2 درصد و سایر سهامداران 25/2 درصد می باشد.

*بیانیه کانون صنفی معلمان اسلامشهر در محکومیت انتقال مسعود فرهیخته به سلول انفرادی و قطع تماس و محرومیت از ملاقات

آزادگی، البته جامه ایست که هرگز به قامت ناراست شما درازستان کوتاه فکر زبیده نیامد. گویا به هیچ راه راست و حرف حقی باورمند نیستید. سیلی محکمی که بر صورت حیثیت نداشته تان فرود آمد نیز بیدارتان نکرد. مگر مسعود فرهیخته چه کرده بود که سزاوار سلول انفرادی شد؟ از چه می ترسید؟ از اینکه حاضر نشد در بیدارگاهتان حاضر شود به تشویش افتاده آید. عده ای امید داشتند که محض حفظ ظاهر هم که شده، از شدت سرکوب، بکاهید و کمی بر مدار و مسیر منطق و انسانیت بگردید و چه ساده انگار بودند آنان که می پنداشتند آنچه از وفاق و ایرانی بودن و یک دلی و مدارا و گردآمدن زیر یک پرچم و یک نام می گفتید به حقیقت نزدیک خواهد شد. چه بد حاکمانی هستید! همیشه دروغ گفته آید و همواره تیشه به ریشه نازک اعتماد ملی زده آید. همه کسانی که مسعود فرهیخته را می شناسند نیک می دانند که او ازین خشم و غضب ها بیمناک نخواهد شد و سر بر آستان تسلیم و خواهش نخواهد نهاد. تحمل حبس انفرادی مصداق شکنجه است و معلم را شکنجه کردن، بی آنکه سزاوارش باشد تنها از حکمرانانی نادان بر می آید. شرط بلاغ با شما گفتن خشت بر آب زدن است. ما معلمان را امیدی به بیداری وجدان شما نیست. این بیانیه جهت ثبت در یادها نوشته شده است تا همه بدانند ما جز اجرای حق نخواستیم و شما بیدادگران جز ستم، هیچ نکردید. ما هشدار می دهیم که ادامه این همه اجحاف و نقض حقوق زندانیان ثمری جز سنگین تر شدن بار جرم و گناه برای شما ندارد و روسیاهی همیشگی، سایه وار باشما خواهد ماند.

در پایان از همه معلمان و هم وطنان آزاده ای که برای مسعود فرهیخته و دیگر معلمان دربند هر نوع حمایتی به کار بسته اند سپاسگزاریم و از معدود دست اندرکارانی که هنوز غرقه ی منجلاب ستمکاری نشده اند می خواهیم خویشتن را از آن گرداب برهانند و در استیفای حقوق زندانیان تحت ستم از هیچ کمکی دریغ ننمایند.

فردا که پیشگاه حقیقت شود پدید

شرمنده رهروی که عمل بر مجاز کرد

تیرماه ۱۴۰۵

*ارغوان فلاحی، زندانی سیاسی ۲۵ ساله، از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی به اعدام محکوم شد.

ارغوان همانند امیرحسین اکبری منفرد، محمد اکبری منفرد و بیژن کاظمی، تحت شکنجه جهت اخذ اعترافات اجباری درباره ی دو قاضی ترور شده، محمد مقیسه و علی رازینی قرار گرفت.

او پس از ماهها قرارگیری در سلولهای انفرادی، ارتباط ناچیز و محرومیت از حق تماس پیوسته با خانواده، عدم دسترسی به وکیل و تشکیل پروندهای سنگین جهت ارسال به دادرسی جنایی، به اعدام محکوم شده است. در ماههایی که دستگاه قضایی مرگ، به صدور حکم و اجرایی کردن احکام اعدام زندانیان مجاهد پرداخته است، نگرانی پیرامون جان ارغوان فلاحی، دو چندان است. صدایش باشیم.

منبع: کانال بیدارزنی

*راحله معینی به دو سال و شش ماه حبس تعزیری محکوم شد

بنا بر گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، راحله معینی، دانش‌آموخته رشته مهندسی پزشکی دانشگاه پلی‌تکنیک و دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی پزشکی در دانشگاه پلی‌تکنیک میلان که از ۱۸ دی ماه بازداشت شده بود، مجموعاً به دو سال و شش ماه حبس تعزیری محکوم شده است.

حکم وی در تاریخ ۲۳ خرداد توسط دادگاه انقلاب صادر شد. او از بابت اتهام تبلیغ علیه نظام به یک سال و شش ماه حبس و از بابت اتهام اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی به یک سال حبس و دو سال ممنوعیت خروج از کشور محکوم شده است.

لازم به ذکر است که راحله معینی با قید وثیقه، یک هفته پس از صدور حکم، به طور موقت آزاد شده است.

*ادامه اعتراض به اشغال و شهرک‌سازی در کرانه باختری

فلسطینیان بار دیگر علیه مصادره زمین‌ها و گسترش شهرک‌های اسرائیلی به خیابان آمدند

روز جمعه ۳ ژوئیه، فلسطینیان در چندین نقطه از کرانه باختری اشغالی با برگزاری راهپیمایی و تجمع، مخالفت خود را با ادامه شهرک‌سازی، مصادره زمین‌های کشاورزی و محدودیت‌های ناشی از اشغال اعلام کردند. این اعتراض‌ها که پس از نماز جمعه برگزار شد، در برخی مناطق با درگیری و استفاده از گاز اشک‌آور برای متفرق کردن معترضان همراه بود.

در روستای ابوفلاح، در نزدیکی رام‌الله، مردم در اعتراض به ایجاد یک پایگاه جدید شهرک‌سازی گرد هم آمدند. گزارش‌ها از زخمی شدن چند نفر، از جمله یک فعال همبستگی بین‌المللی، در جریان درگیری‌ها حکایت دارد. در نزدیکی بیت‌لحم نیز نیروهای اسرائیلی برای پراکنده کردن معترضان از گاز اشک‌آور استفاده کردند.

این تجمع‌ها بخشی از اعتراض‌های مستمر مردم فلسطین علیه روندی است که به گفته نهادهای بین‌المللی، با گسترش شهرک‌ها، تملک زمین‌ها و محدودیت‌های فزاینده، زندگی روزمره ساکنان کرانه باختری را بیش از پیش دشوار کرده است. سازمان ملل و بسیاری از دولت‌ها شهرک‌های اسرائیلی در اراضی اشغالی را مغایر با حقوق بین‌الملل می‌دانند، هرچند دولت اسرائیل این برداشت را نمی‌پذیرد.

از نگاه جنبش کارگری، دفاع از حق حیات، امنیت، مسکن، کار و زندگی شرافتمندانه برای همه مردم، فارغ از ملیت و مذهب، بخشی از مبارزه جهانی برای عدالت اجتماعی است. کارگران و زحمتکشان بیش از هر گروه دیگری هزینه جنگ، اشغال، آوارگی و ناامنی را می‌پردازند؛ از همین رو، مخالفت با خشونت علیه غیرنظامیان، دفاع از حقوق بنیادین انسان‌ها و حمایت از راحل‌هایی که بر پایه حقوق بین‌الملل و صلح پایدار استوار باشد، از مطالبات مشترک بخش بزرگی از جنبش‌های کارگری و صلح‌طلب جهان به شمار می‌رود.

تداوم اعتراض‌های مردمی در کرانه باختری نشان می‌دهد که با وجود سال‌ها درگیری، مسئله فلسطین همچنان یکی از مهم‌ترین موضوعات مرتبط با حقوق بشر، حقوق بین‌الملل و عدالت اجتماعی در جهان معاصر است.

در سال‌های اخیر ده‌ها اتحادیه کارگری در اروپا، آمریکای شمالی، آمریکای لاتین، آفریقای جنوبی و استرالیا با صدور بیانیه، برگزاری تجمع و سازمان‌دهی کارزارهای اعتراضی، خواستار پایان کشتار غیرنظامیان، توقف اشغال و رعایت حقوق بین‌الملل شده‌اند. بسیاری از این تشکل‌ها تأکید کرده‌اند که جنگ و اشغال، پیش از همه، زندگی کارگران، کشاورزان، کودکان و دیگر اقشار زحمتکش را هدف قرار می‌دهد.

همزمان، شماری از اتحادیه‌های کارگران بنادر و حمل‌ونقل در کشورهای مختلف نیز در ماه‌های گذشته با استناد به تصمیم‌های داخلی خود، خواهان خودداری از مشارکت در جابه‌جایی محموله‌های نظامی مرتبط با جنگ شده‌اند. این اقدامات، هرچند در کشورهای مختلف اشکال متفاوتی داشته، بازتابی از سنت دیرینه همبستگی بین‌المللی جنبش کارگری با قربانیان جنگ و اشغال است.

اعتراض‌های روز جمعه 3 ژوئیه در کرانه باختری نیز بار دیگر نشان داد که مردم فلسطین، با وجود فشارهای سنگین، همچنان از حق خود برای زندگی، امنیت، برخورداری از سرزمین و آینده‌ای عاری از خشونت دفاع می‌کنند.

امروز نیز همانند گذشته، دفاع از حق زندگی، حق کار، حق تشکیل‌یابی و حق برخورداری از امنیت و کرامت انسانی، مرز نمی‌شناسد. همبستگی بین‌المللی کارگران با مردم فلسطین، بخشی از مبارزه مشترک همه زحمتکشان جهان برای صلح، عدالت اجتماعی و رهایی از ستم و اشغال است.

*اعتراض سراسری کارگران مرسدس‌بنز آلمان علیه سیاست‌های ریاضتی شرکت

روز جمعه 3 ژوئیه، هزاران کارگر شرکت خودروسازی مرسدس بنز آلمان برای اعتراض به برنامه‌های ریاضتی مدیریت این شرکت، به فراخوان اتحادیه IG Metall دست به تجمع مقابل کارخانه‌ها و مراکز تولیدی مرسدس در سراسر آلمان زدند. این اقدام نخستین حرکت اعتراضی گسترده صنعت خودروسازی آلمان در تابستان امسال به شمار می‌رود و اتحادیه اعلام کرده است که اعتراض‌ها در هفته‌های آینده به دیگر خودروسازان و قطعه‌سازان نیز گسترش خواهد یافت.

به گفته اتحادیه IG Metall، بیش از 33 هزار کارگر در این اعتراض‌ها شرکت کردند، در حالی که مدیریت مرسدس تعداد شرکت‌کنندگان را حدود 16 هزار نفر اعلام کرده است. تجمع‌ها در کارخانه‌های زیندلفینگن، اونترتورکهایم (اشتوتگارت)، راستات، کوپنهایم، برمن، برلین، هامبورگ، دوسلدورف، لودویگسفلده و گرمسهایم برگزار شد.

دلیل اصلی اعتراض‌ها، برنامه جدید مدیریت برای کاهش هزینه‌هاست. این برنامه شامل افزایش هفته کاری از 35 ساعت به 40 ساعت بدون افزایش دستمزد، تعویق برخی پرداخت‌های توافق‌شده در قراردادهای جمعی، کاهش مزایا و ادامه سیاست‌های صرفه‌جویی است. اتحادیه و شوراهای کارگری این اقدامات را حمله‌ای به دستاوردهای تاریخی جنبش کارگری آلمان و قراردادهای دسته‌جمعی می‌دانند.

کریستیانه بنر، رئیس اتحادیه IG Metall، در اجتماع اعتراضی دوسلدورف تأکید کرد که بحران صنعت خودرو نباید از جیب کارگران جبران شود. او خواستار سرمایه‌گذاری در فناوری، حفظ اشتغال و اجرای یک سیاست صنعتی فعال از سوی دولت شد و هشدار داد که «هسته صنعتی آلمان نباید تضعیف شود».

اتحادیه همچنین اعلام کرده است که این اعتراض‌ها آغاز یک «تابستان و پاییز داغ» برای صنعت خودروسازی آلمان خواهد بود و در صورت ادامه سیاست‌های کاهش هزینه، اعتراض‌هایی در شرکت‌های دیگری مانند فولکس‌واگن و شماری از شرکت‌های قطعه‌سازی نیز برگزار خواهد شد.

مرسدس‌بنز کاهش سود و تشدید رقابت جهانی، به‌ویژه در بازار چین، را دلیل اجرای برنامه‌های ریاضتی عنوان کرده است، اما اتحادیه تأکید می‌کند که کارگران نباید هزینه تصمیم‌های مدیریتی و بحران بازار را بپردازند.

***سندیکای CGT فرانسه خواستار حفاظت فوری از جان کارگران در برابر موج گرما شد**

کار کردن در دمای 40 درجه نباید به یک وضعیت عادی تبدیل شود

هم زمان با ادامه موج گرمای بی‌سابقه در فرانسه، کنفدراسیون عمومی کار فرانسه (CGT)، یکی از بزرگترین و قدیمی‌ترین تشکل‌های کارگری این کشور، با انتشار بیانیه‌ها و گزارش‌هایی، نسبت به تهدید سلامت میلیون‌ها کارگر هشدار داد و از دولت و کارفرمایان خواست اقدامات فوری برای حفاظت از نیروی کار را در دستور کار قرار دهند.

فرانسه از اواخر ماه ژوئن با یکی از شدیدترین موج‌های گرمای ثبت‌شده در تاریخ خود روبرو شده است. دمای هوا در بسیاری از مناطق از 40 درجه سانتی‌گراد فراتر رفته و این وضعیت علاوه بر افزایش خطر آتش‌سوزی و خسارت به بخش کشاورزی، شرایط کار در بسیاری از مشاغل را نیز با مخاطرات جدی مواجه کرده است. گزارش‌های رسمی از ثبت صدها رکورد دمایی و افزایش مرگ‌ومیر ناشی از گرما حکایت دارد.

CGT در بیانیه‌ای با عنوان «کار کردن در دمای 40 درجه هرگز نباید به یک هنجار تبدیل شود» تأکید کرده است که هزاران کارگر در بخش‌های ساختمان، حمل‌ونقل، خدمات شهری، کشاورزی، انبارها و صنایع، هر روز در معرض خطر گرم‌زدگی، کم‌آبی، فرسودگی جسمی و حوادث ناشی از گرمای شدید قرار دارند. این سندیکا اعلام کرده است که سلامت و جان کارگران نباید قربانی سودآوری بنگاه‌های اقتصادی شود.

<https://www.cgt.fr/comm-de-presse/canicule-au-travail-travailler-sous-40degc-ne-doit-jamais-devenir-la-norme>

این سندیکا از دولت فرانسه خواسته است با اصلاح مقررات ایمنی کار، حداکثر دمای مجاز برای فعالیت در محیط‌های کار را تعیین کند و کارفرمایان را موظف سازد در روزهای بسیار گرم، ساعات کار را کاهش دهند یا فعالیت را متوقف کنند. همچنین تأمین آب آشامیدنی، ایجاد محل‌های استراحت خنک، در اختیار قرار دادن تجهیزات حفاظتی و به رسمیت شناختن حق کارگران برای خودداری از ادامه کار در شرایط خطرناک، از دیگر مطالبات مطرح‌شده از سوی این سندیکاست.

در گزارش دیگری که CGT در اول ژوئیه منتشر کرده، آمده است که اتحادیه‌های وابسته به این کنفدراسیون در نقاط مختلف فرانسه با مراجعه به کارگاه‌ها، کارخانه‌ها، مراکز حمل‌ونقل و خدمات عمومی، کارفرمایان را برای اجرای مقررات ایمنی تحت فشار قرار داده‌اند. این گزارش تأکید می‌کند که حفاظت از سلامت نیروی کار نباید به تصمیم یا سلیقه کارفرمایان واگذار شود، بلکه وظیفه‌ای قانونی و غیرقابل اغماض است.

<https://www.cgt.fr/actualites/france/fortes-chaleurs-sante/canicule-au-travail-partout-la-cgt-tire-la-sonnette-dalarme>

موضع‌گیری CGT بازتاب‌دهنده نگرانی گسترده‌ای است که امروز در میان اتحادیه‌های کارگری اروپا درباره پیامدهای تغییرات اقلیمی بر شرایط کار شکل گرفته است. افزایش دما، تکرار موج‌های گرما و گسترش آتش‌سوزی‌ها، بیش از همه بر کارگران شاغل در فضای باز و مشاغل یدی تأثیر می‌گذارد و مسئله «ایمنی کار در شرایط اقلیمی جدید» را به یکی از محورهای مهم مبارزات سندیکایی تبدیل کرده است.

از نگاه جنبش کارگری، حق برخورداری از محیط کاری ایمن بخشی جدایی‌ناپذیر از حقوق بنیادین کارگران است. تجربه فرانسه نشان می‌دهد که در کنار مبارزه برای دستمزد، امنیت شغلی و حق تشکلیابی، دفاع از سلامت و جان کارگران نیز به یکی از مهم‌ترین عرصه‌های فعالیت اتحادیه‌های کارگری در جهان تبدیل شده است.

akhbarkargari2468@gmail.com